انتشار چند داستان کوتاه، شعر و یک نمایش‌نامه از «مویان»

«مویان»، نویسنده چینی برنده نوبل ادبیات ۲۰۱۲، از انتشار چند داستان کوتاه، چند قطعه شعر و یک نمایش‌نامه اپرایی خبر داد. به گزارش ایسنا، روزنامه «چاینا» نوشت: نمایش‌نامه اپرایی به نام «لباس‌های رنگارنگ» و مجموعه شعری به نام «هفت ستاره بر من می‌تابند» از جمله این آثار هستند که در مجله ادبی «پیپل» به چاپ می‌رسند. سه داستان کوتاه از «مویان» هم اواسط ماه سپتامبر در نشریه «هاروست» منتشر می‌شود.

ناگهانِ شعر

محمد علی سالاری

■ ۱

چشم و چراغ سلسله بی مثال ها
آیینه پوش آبی نسل زلال ها
رویای سحر سحرزاد مشرقی
پر می کشد به بام نگاهت خیال ها
در کوچه باغ سینه من گل کند غزل
تا یاد توست همسفر حس و حال ها
هر لحظه می رسم به یقین با خیال تو
خط می کشم به روی تمام محال ها
ای، چشمت آسمان ختن، صف کشیده اند
در حسرت نگاه زلالت غزال ها
عشق آفرین باغ هنر، جلوه بهار
از دوری ات شکست دگر دست و پال ها
کی بر دمد ستاره بخت من از افق؟
پشت سحر نشسته دل خسته، سال ها

■ ۲

ای به من نزدیک نزدیک، از دل و جان بیشتر
می نشینی در خیال از حد امکان بیشتر
عطر بارانی، سرود چشمه ای آیینه ای
هر چه می خوانم همانی و هم از آن بیشتر
دل نشینی، خوش تر از آوای داوود نبی
با شکوهی بلکه از فر سلیمان بیشتر
می گذاری در شب مویت جنون بر دوش من
ز لف را آشفته کن گیسو پریشان، بیشتر
دل در آغوش خیالت دیدنی تر می شود
موج غوغا می کند در چنگ توفان بیشتر
سر به بالین غمت دارم، ولی در پای عشق
در دبی اندازه می خواهم ز درمان بیشتر
گاه می خواهم ببارم عقده های خسته را
از هوای ابری و اندوه باران بیشتر
فصل پاییز نگاهت از بهارم خوش تر است
آرزو گل می کند چون رو به پایان بیشتر
دوست می دارد تو را (سالار) ای باغ هنر
از صدای عشق خوش تر، از دل و جان بیشتر

یاد اخوان در توس گرامی داشته شد

مراسم بزرگداشت مهدی اخوان ثالث عصر روز شنبه با حضور خانواده این شاعر خراسانی و جمعی از شاعران و دوستداران ادبیات در آرامگاهش برگزار شد. در ابتدای این مراسم تعدادی از شاعران پیش کسوت به شعرخوانی و بیان خاطراتی از اخوان ثالث پرداختند. در ادامه دکتر علیرضا قیامتی و دکتر بهرام پروین گنابادی درباره شخصیت شاعری زنده‌یاد اخوان ثالث سخنانی ایراد کردند.

نگاهی به «دست‌نامهٔ ویرایش» بهروز صفرزاده

عیار «دست‌نامه» در کارنامهٔ ویرایش

نعمت‌ا... پناهی
npanahi90@Gmail.com

فرایند آموزش و پژوهش در کشور ما کاستی هایی دارد که در مقایسه با کشورهای پیشرو آشکار می‌شود. از جمله این که کارنامهٔ آثار پژوهشی‌مان در مسیری مستقیم، ممتد و رو به تکامل حرکت نمی‌کند. به عبارتی یک گام به پیش است و چند گام به پس! مثل گردونهٔ دوّاری که ناچار سر از جایی در می‌آوریم که قبلا بوده‌ایم و این یعنی عقب گرد! یعنی سترون شدن نظریه و نظریه‌پردازی! در حالی که هر پژوهشی اعم از مقاله و کتاب در درجه اول باید اصلاح یا تکمیل کننده پژوهش‌های پیش از خود باشد یا چشم‌اندازی را پیش روی خواننده بگشاید. حوزه ویرایش که به تازگی قدرشناسانی پیدا کرده و توجه و علاقهٔ عموم نویسندگان را نیز برانگیخته، خوشبختانه به مرحلهٔ تولید آثار پژوهشی جدی و کاربردی گام گذاشته است. سابقه نه چندان پربار ویرایش حرفه‌ای در کشور ما و فضای منفی و سوء ظن حاکم بر نقش ویراستار، تنگناهای فراوانی در این روند ایجاد کرده است که به تدریج باید با تولید آثار تحقیقی و بهره گرفتن از دانش و تجربهٔ ویراستاران تراز اول، گشایشی در کار حاصل شود. کتاب «دست‌نامهٔ ویرایش» (چاپ نخست، ۱۳۹۶) حاصل سال‌ها تجربه‌اندوزی بهروز صفرزاده، فرهنگ‌نویس و واژه‌شناس کشورمان است که کارنامهٔ علمی پربرگ و باری در موسسات معتبری مانند لغت‌نامه دهخدا و فرهنگ بزرگ سخن و مراکز انتشاراتی معتبر دارد. همت مجدانهٔ آقای صفرزاده را پاس می‌دارم و نکاتی را درباره کتاب عرض می‌کنم.

■ **نسخه‌ای به‌روز از «غلط ننویسیم»**

«دست‌نامهٔ ویرایش» با نوآوری‌ها و مدخل‌بندی‌های مفید و مختصری که دارد، بسیار کاربردی و از طرفی به قول نویسنده «آسان‌گیرانه و روادارانه» است؛ همچنین این مزیت را دارد که بیشتر «توصیفی» است تا «تجویزی و آمرانه». بگذریم از تکرار مکررات مدخل‌هایی مثل خواستن و خاستن که حتی برای خوانندگان حدِ میانه هم ملال‌آور است. خواننده با مطالعهٔ کتاب، به یاد «غلط ننویسیم» اثر آن مرد بی‌بدیل، زنده‌یاد ابوالحسن نجفی می‌افتد که نگارنده ضمن خلاقیت‌ورزی به شیوه مشابهی، کتابی روزآمد تدوین کرده است. بگذریم از عنوان کتاب که می‌توانست جذاب و بدیع باشد.

■ **فارسی گفتاری**

فارسی گفتاری یا به تعبیری «شکسته‌نویسی» چندی است رواج گسترده‌ای در شبکه‌های مجازی یافته و واژگان زبان فارسی را تقویت و گاه تضعیف کرده است. جای تحسین است که نگارندهٔ «دست‌نامهٔ ویرایش» به این حوزه توجه نشان داده و پیوستی با عنوان «تحولات آوایی گفتاری در مقایسه با فارسیِ رسمی» دارد. علاوه بر این در مدخل‌ها نیز نمونه‌هایی از فارسی گفتاری گنجانده شده است. البته مدخل «خیله خوب» و توضیح این که تغییر یافته «خیلی خوب» است و باید آن را پذیرفت، چندان موجه و قابل قبول نیست. در فارسی گفتاری می‌گوییم «خیلی خب». به ویژه این که نگارنده برخی از خطاها را بیش از اندازه «آسان‌گیرانه و روادارانه» دانسته و مجوز پذیرش صادر کرده است!

■ **رسم‌الخط**

تب‌تند و همه‌گیر «نوشتن» آن هم به هر قیمتی، امروزه با گسترش شبکه‌های اجتماعی، مزایا و مخاطرات گوناگونی برای خط فارسی رقم زده است. با این نگاه اگر فرهنگستان زبان و ادب فارسی را مرجعی رسمی برای حل مناقشات نگارشی بدانیم و بر اجماع حداکثری وفادار باشیم، شاید خط فارسی از گزند افراط و تفریط‌های جدانویسی و پیوسته‌نویسی در امان بماند. در این باره نگارندهٔ کتاب از همان ابتدا موضع «جدانویسی» خود را اعلام می‌کند (ص: ۸) و با این کار گویا خود را از مناقشهٔ رسم‌الخط معاف می‌انگارد؛ در حالی که خواننده با مشاهدهٔ کلماتی مثل «هش‌دار»، «پیش‌نهاد»، «دست‌رس»، «بی‌چاره»، «خواست‌گار»، «روی‌کرد»، «نگه‌بان» و... از خود می‌پرسد چرا آقای صفرزاده که در توضیح مدخل‌ها به درستی شیوه‌نامهٔ فرهنگستان و فرهنگ املایی این نهاد رسمی را ترجیح داده، برخی کلمات را به سلیقهٔ شخصی بسیار نادری نگاشته است؟ آیا رسم‌الخط فرهنگستان درباره کلمات اشاره شده ایراد خاصی دارد که «هشدار» را از این پس به ابتکار آقای صفرزاده باید «هش‌دار» بنویسیم؟!

وفاداری به شیوه‌نامهٔ فرهنگستان مهم است یا اجتهاد شخصی؟! اگر قرار باشد هر نویسنده‌ای در کتابش دست به چنین اجتهاداتی بزند به واقع شیوه‌نامهٔ فرهنگستان چه قدر و قیمتی خواهد داشت؟! این گونه است که هنوز خط فارسی بعد از ۸۲ سال و تجربهٔ سه دورهٔ فرهنگستان زبان، شیوه‌نامه تقریبا یکسانی به خود ندیده و گویا به عدد و سلیقهٔ نویسندگان کشورمان قرار است راه‌های رسیدن به رسم‌الخط فارسی داشته باشیم!

کنگره «روز ملی شعر و ادب» با محوریت اشعار شهریار درباره دفاع مقدس برگزار می‌شود

دبیر کنگره «روز ملی شعر و ادب» از برگزاری این کنگره در سال جاری با محوریت اشعار شهریار درباره جنگ تحمیلی خبر داد. به گفته او؛ انتشار سروده‌ها و تصاویر دیده نشده از شهریار از جمله برنامه‌های این کنگره خواهد بود.

به گزارش باشگاه خبرنگاران پویا، اصغر فردی، دبیر کنگره «روز ملی شعر و ادب»، با اشاره به چرایی انتخاب این روز همزمان با سالروز درگذشت شهریار، گفت: در کنار روزهای مقرری مانند روز معلم، پزشک و... روزهای نادر و معدود برجسته‌تری هم داریم که بنا به اعتباراتی با عبارت و عنوان «ملی» مطرح شده است. برحسب اهمیت و خاصیت شعر در ایران به مثابه یکی از مواریث عمده تابناک نیاکانی و ثروت‌های فرهنگی ملی و باستانی، «شعر و ادب» نیز طی یک روز در مقیاس ملی مورد تأکید و تجلیل قرار می‌گیرد.

وی با انتقاد از کم‌توجهی برخی از اهالی فرهنگ و ادب به روز ملی شعر و ادب افزود: متأسفانه هم بنا به ضعف توضیح و تفسیر و هم در اثر تحریف کژفهمانی، این موضوع از جانب برخی از اهالی شعر و ادب مورد سوءاستدراک واقع شده است.

به گفته فردی؛ هر کسی در حوزه ادبیات ذائقه متفاوتی دارد، مثلاً در میان شعرای صد سال گذشته (معاصر) یکی نیما را و دیگری رهی را و بهار را، یا هر شاعر دیگری را ترجیح می‌دهد و بیشتر می‌پسندد، اما دیگر در محدوده جمهوری اسلامی گمان نمی‌کنم کسی شاعری برتر از شهریار را طرح کند. در این که ما در این عهد شاعری به قواره شهریار نداشته‌ایم، شک و بحثی نیست؛ بنابراین به حکم انصاف، عدل، عقل و علم شهریار اقلاً در محدوده زمانی مذکور شاعر درجه یکم بلامنازع است.

نظر به معین بودن «تاریخ درگذشت» یکی از بزرگان تاریخ ادبیات ایران و شاعر بزرگ معاصر و همراه مردم در عهد ما، روز شعر و ادب با آن تاریخ مقارن شده است. دیگر این جا نباید به دنبال دلیل و امتیاز دیگری گشت. فردی با بیان این که از این پس در آیین‌های روز ملی مطالعه افکار، احوال و آثار شهریار نیز مورد توجه قرار خواهد گرفت، به برنامه کنگره در سال جاری اشاره کرد و ادامه داد: گرچه بر حسب قول مقام معظم رهبری «هر چه آقایان درباره او (شهریار) انجام دهند، از نظر ما زیاد نیست»؛ اما اجرای برنامه‌های مشابه و مکرر در تجلیل شهریار دیگر بس است. اولاً شهریار به همان اندازه که مشهور است، نامعروف نیز هست و جوانب پوشیده و پنهان فراوانی دارد که در محاق افسانه‌ها نهفته است. بنابراین از این پس اگر حول شهریار کاری صورت بگیرد، به جای تجلیل، با ماهیت «شهریارپژوهی» و مربوط به همه اندام‌ها و پیکر شعر معاصر خواهد بود.

آغاز «هفته دفاع مقدس» با «روز ملی شعر و ادب» فقط سه روز فاصله دارد. بنابه همین تناسب موضوع نخستین کنگره با تیمن و تبرک «دفاع مقدس» خواهد بود. در حوزه شهریار هم اشعار حول موضوعات دفاع و مقابله ادبی او با تجاوز نظامی عراق به ایران محوریت خواهد داشت؛ بنابراین شاعران شرکت کننده در کنگره موضوع مزبور را ارائه و سخنرانان علمی-ادبی ذیل موضوع بررسی شعر دفاع سخنرانی خواهند کرد. فردی از تهیه و تدوین کتابی شامل آثار و تصاویر منتشر نشده شهریار خبر داد و افزود: سال گذشته کتاب حجیمی تحت عنوان «به گزین غزل‌های شهریار» و چند آلبوم صوتی تهیه و ارائه شد که معتقدیم این گونه آثار ماندگاری بیشتری دارند. امسال نیز تولید چند کار را در نظر داریم و قرار است آثار منتشر نشده‌ای از شهریار برای نخستین بار تقدیم فرهنگ و جامعه اهل ادب شود. آثاری از اشعار نادیده شهریار که در ۴۰ سال گذشته منتشر نشده و تصاویری از او که در گذشته دیده نشده است.

موسیقی

گروه «پایور» به یادِ استاد پایور کنسرت می‌دهد

گروه موسیقی «پایور» به سرپرستی و آهنگ سازی سعید ثابت و خوانندگی علیرضا فریدون‌پور در سالن خلیج فارس فرهنگ سرای نیاوران کنسرت می‌دهد. به گزارش تسنیم این کنسرت با یادی از استاد برجسته موسیقی فرامرز پایور، ۹ و ۱۰ شهریور ۱۳۹۶ در سالن خلیج فارس فرهنگ سرای نیاوران به روی صحنه می‌رود. در این کنسرت آثاری با آهنگ سازی و تنظیم سعید ثابت به صورت مرکب نوازی در سه گاه و افشاری با اشعاری از سعدی و دیگر بزرگان ادبیات کُهن ایران اجرا خواهد شد. گروه موسیقی «پایور» از اوایل دهه ۴۰ شمسی توسط اعضای ارکستر فرهنگ و هنر و به سرپرستی استاد فرامرز پایور تشکیل شد و بیش از نیم قرن است که موسیقی فاخر و اصیل ایرانی را به گوش دوستدارانش می‌رساند. گروه موسیقی «پایور» ۹ و ۱۰ شهریور، ساعت ۲۱ در سالن خلیج فارس فرهنگ سرای نیاوران به روی صحنه می‌رود.

انتشار آثاری از بزرگان موسیقی ایران در آلبوم «سنگ و سبو»

آلبوم موسیقی «سنگ و سبو» با آواز «مسعود کهریزی» و تنظیم «بابک شهرکی»، از سوی مرکز موسیقی «حوزه هنری» منتشر شد. به گزارش باشگاه خبرنگاران پویا، «سنگ و سبو»، از تازه‌ترین تولیدات مرکز موسیقی حوزه هنری، شامل ۸ قطعه موسیقی از آثار بزرگانی چون «همایون خرم»، «حبیب ا... بدیعی»، «جواد لشکری» و «جهانبخش پازوکی» است که با تنظیم تازه‌ای از «بابک شهرکی» و صدای «مسعود کهریزی» به اجرا درآمده است. این آلبوم از ۶ قطعه موسیقی ارکسترال با ترانه‌های «رهی معیری»، «سیمین بهبهانی»، «مهدخت مخبر»، «جهانبخش پازوکی»، «تورج نگهبان» و دو قطعه آوازی از اشعار «حافظ» و «هما میرافشار» تشکیل شده که «دیار بیقراران»، «آواز اصفهان»، «درد آشنایان-نهفته»، «بخوان ز نگاهم»، «نگاه خموش»، «غوغای هستی»، «آواز ابوعطا» و «شادی فردا» مجموع این قطعات است. ناگفته نماند در این اثر سعید رودباری (تنبک)، بابک شهرکی (ویولن، پیانو) و امیر حسین رضا (تار)، آواز کهریزی را همراهی کرده و قطعات را به اجرا در آورده‌اند.

«مسعود کهریزی»، خواننده «سنگ و سبو» درباره این آلبوم گفته است: «آلبوم «سنگ و سبو» تلفیق اصالت و سلیقه مردم است و در آن عاطفه و احساس بسیار پررنگ شده است. با توجه به آهنگ سازی آثار، تنظیم بدیع و نوازندگان مطرح این آلبوم می‌توانیم بگوییم که در این آلبوم حاکمیت احساس در ملودی ناب و ترانه را، بر صداهای شلوغ و پرهیاهو شاهد هستیم.»

فرزندان ممتاز کارکنان روزنامه خراسان سال تحصیلی ۹۶-۹۵

روزنامه صبح ایران

ستاره امروز، خورشید فرداست

معلمی، کشف ستاره‌هاست و ستاره‌های امروز، خورشیدهای فروزان ایران فردا یند و (فردا سازان) جمهوری اسلامی، سهم خانواده بزرگ (خراسان) در سپهر آینده نیز ستاره باران است. این را نیز مرهون تلاش معلمانی هستیم که نقش پیامبر گونه خود را در حد اعلا به انجام رساندند.
لذا از همه معلمان بزرگ و مدیران و کارکنان مدارس و مراکز آموزشی صمیمانه قدردانی می کنیم.